

TERMS OF SUBSCRIPTION

In Advance per annum.....	4-00
In Advance per 6 months.....	2-00
In arrears per annum.....	6-00
In arrears per 6 months.....	3-00
Postage extra, R. 1 for Ceylon Rs. 1 for India and Rs. 5, Europe.	
CHARGES FOR ADVERTISEMENTS.	
Under 12 lines...per line.....	16
Above 12 lines...per line.....	10
One fourth of a column.....	3-00
Half a column.....	5-00
Three fourths of a column.....	7-00
One column.....	9-00

The Jaffna Catholic Guardian.

கத்தோலிக்கப் பாதுகாவலன்.

PUBLISHED EVERY SATURDAY.

"Disi Dominus custodierit cibitatem frustra bigilat qui custodit eam."

கையொப்பவிகிதம் ரூ.ச
 ஸம் க-க்கு முற்பணம்.....4-00
 சு-மாசத்துக்கு முற்பணம்...2-00
 ஸம்-ம், க-க்கு பிற்பணம்.....6-00
 சு-மாசத்துக்குப் பிற்பணம்...3-00
 தபால்விலை இலங்கைக்கு...1-00
 இந்தியாவுக்கு...1-00
 விளம்பர விகிதம்
 12 வரிக்குள் வரி-க-க்கு..... 16
 12-க்குமேற்படிவ் வரி க-க்கு 10
 கால் கொலத்துக்கு (28 வரி.) 300
 அரைக்கொலத்துக்கு..... 5-00
 முக்காற் கொலத்துக்கு. 7-00
 ஒருகலத்துக்கு 9-00

VOL. XVIII.

JAFFNA, SATURDAY JUNE 3RD 1893

NO 20

NOTICE MADHU CHURCH.

The festivals at this Church will begin as usual on the 1st Sunday of May and close on October 1st. with the feast of Our Lady of the Holy Rosary.

Weather permitting and the concourse of pilgrims being sufficiently large, there will be every Sunday after Mass procession with the Statue of Our Lady round the Church.

Persons wishing to take part in the "Novenas" will kindly communicate with the undersigned.

C. MASSIET O.M.I.

Administrator of Madhu, Vavuniya.

SALE OF COCOANUT ESTATE.

Notice is hereby given that the Executors of the Last Will and Testament of the late Tillaiampalam Coomarasamy of Colomboturai will on the 14th day of June 1893 at 3 o'clock P. M. cause to be sold on the spot by Public auction all that well-known Coconut Estate, situate at Ketpaly in Kachchay, called "Vempiray and Kallumithaty", in extent 12 acres and 23 perches, the property of the said late Coomarasamy.

Jaffna

1st June 1893.

Casipillai & Cathiravelu

Proctors for Executors.

NOTICE.

Copies of the Litany of the Blessed Virgin in Tamil, called *Keerthanappirathanai* may be had at St. Joseph's Catholic Press, Jaffna.

A dozen copies—24 cents.
 Postage—2 cents.

CEYLON SAVINGS BANK. (Established 1832.)

President.—The Hon'ble the Colonial Secretary, *Ex Officio*.

Remittances

CAN be made through every Kachcheri, or by Cheques, Drafts, Inland Money Orders and Postal Orders payable in Colombo to order of the Secretary. Attention of Depositors is particularly invited to Rule No 8 regarding attestations of Signatures on withdrawals.

Letters addressed "On H. M. S." To the SECRETARY, CEYLON SAVINGS BANK will pass free of postage.

Deposits and withdrawals may be made between the hours of 11 and 2, Saturdays, Sundays, and Holidays excepted.

(Signed) W. J. GORMAN,
 Secretary, C. S. Bank

CHURCH NOTICE.

HOURS OF DIVINE SERVICE.

Sunday 4th June 1893.
 AT THE CATHEDRAL.

Mass	5.15 A. M.
High Mass	6.30 A. M.
Mass	8.30 A. M.
Vespers Procession & Benediction	4.45 P. M.

AT ST. JAMES'.

Mass 5.15 A. M.

Friday 9th June 1893.

(Feast of Devotion)
 AT THE CATHEDRAL

High Mass	6.30 A. M.
Exposition of B. Sacrament all day.	
Vespers, Procession & Benediction	5 P. M.

Telegraphic Summary

The French Press on "Perfidy Albion."
 Paris, May 24th. The French Press is urging the Government to take vigorous action in regard to Siam, and accuses England of thwarting France in that quarter.

A new Italian cabinet.

Rome, May 24th. A new Italian cabinet has been formed with Signor Eula as Minister of Justice, and Signor Agliardi as Finance Minister. Signor Gioletti and the others continue to hold the portfolios they held in the former cabinet.

The Queen a Patroness of an Indian nursing association.

London, May 26th. The Queen has consented to become a patroness of the Up-Country Nursing Association in India.

The Military tournament.

London, May 26th. The Military tournament was opened today at the Agricultural Hall, when the Indian and Colonial troops paraded before His Serene Highness the Prince of Saxe Weimar, who occupied the royal box, and were heartily cheered by the spectators. It is uncertain yet whether the Indians will partake in the tournament.

Lord Salisbury in Ireland.

London, May 26th. Unionist meetings and presentations of addresses to Lord Salisbury continue to take place in Belfast.

Dissension at Chicago.

London, May 27th. Seventeen countries, including Great Britain, have withdrawn their exhibits from competition at the Chicago Exhibition as they object to single judges awarding prizes instead of leaving awards to juries.

The Italian Government.

Rome, May 26th. The Italian Chamber of Deputies, by a large majority, has passed a vote of confidence in Signor Giolitti, the premier.

The French in Siam.

Paris, May 27th. an official despatch has been published stating that a French column has relieved Khong after little fighting. The besiegers were mostly Laos tribesmen, led by Siamese mandarins.

Australian Banking.

London, May 29th. At a conference of Australian premiers a resolution was passed in favour of the expediency of uniform banking legislation for all the Australian colonies, so as to compel banks to issue and to hold colonial bonds or coin against their note issues, which Government guarantees.

Floods in America.

New York, May 29th. Terrific floods have taken place in the Western Cotton States, and ten thousand people have been rendered homeless.

Local &c

The Confraternity of the Sacred Heart of Jesus—The Annual General Meeting of this Confraternity was held last Saturday evening in the Hall of St. Patrick's College. The attendance, though not so large as was expected, was fairly good. The occasion was graced by the presence of the VERY REVD FATHER L. MAUROT, Administrator Apostolic, who occupied the Chair and of most of the Fathers resident in Jaffna. The meeting was opened by the Revd. Father Dunne, who, speaking of the progress made by the Confraternity during the past year, referred to the admission of nineteen new members and to the great loss the Confraternity had sustained by the death of His Grace the Most Revd. Dr. Bonjean, Archbishop of Colombo, and A. Paul Mudalyar of the Jaffna Kachcheri among the Honorary Members and of P. Emmanuel, a lad of parts and promise, among the Active Members. Father Dunne next introduced Mr. Advocate Vanniasinkam B. A., the lecturer of the evening, who addressed the meeting on the "Aim of Life," handling the subject in a very able and masterly manner. Mr. Vanniasinkam began by giving a concise and lucid exposition of the ancient and modern systems of philosophy and religion, particularly those of Socrates, Epicurus, Buddha, and Bentham. After referring to each system, he stated the objections to it and proved conclusively that none of them could be accepted as affording a satisfactory solution of the problem of life, which was to be found in the Christian Revelation alone, as he showed in conclusion. The lecture was fully adapted to the promiscuous audience to which it was addressed. It was listened to throughout with much attention and interest by all present and elicited considerable applause.

Bastampillai Mudalyar, in thanking Mr. Vanniasinkam for his instructive lecture and the rich intellectual treat he had thus provided, proposed that the lecture should be printed for the benefit of such of the members of the Confraternity as were not in attendance that evening as well as of other Catholics. The proposal was seconded by the Secretary who hoped that Mr. Vanniasinkam having kindly consented to entertain the members at their anniversary meeting, although he did not belong to their Confraternity, would as kindly accede to the request that had just been made that the lecture might be printed, with a view to its being far more widely known and appreciated than it was within that hall. He, the speaker added that he was enabled, in common with others, through the remarkable clearness of Mr. Vanniasinkam's style and the no less remarkable excellence of his delivery to fully hear and understand the lecture, which, he must say, was a highly creditable performance, entitling the lecturer to be held up to imitation by future lecturers.

The Revd. Father Dunne said that he was much pleased with Mr. Vanniasinkam's lecture. It was not only entertaining and instructive, but learned also. Mr. Vanniasinkam had the merit of making himself understood and appreciated by a mixed audience in spite of two difficulties—the difficulty of giving clear and accurate expression to philosophical ideas and the difficulty of making himself heard in every part of a hall, the acoustic properties of which were known to be somewhat unfavourable. The Revd. Father in conclusion complimented the lecturer on the enunciation of sound and unexceptionable views on a subject of paramount importance.

Father Dunne then reminded the Members that this year was the 25th. anniversary of the establishment of their branch of the Confraternity. He would therefore ask them all to join in the Retreat preparatory to the feast of the Sacred Heart and go to Confession and Communion as the best preparation they could make for the due celebration of their Feast.

The meeting broke up with a vote of thanks to the chair.—Cor.

The Month of May. A correspondent writes:—I have been attending the devotions of the Month of May regularly and I think the attendance of the faithful both morning and evening was satisfactory on the whole. In former years the Catholics living in and about the town used to attend the Cathedral. This year, many of the Catholics in the town attended the Church of St. James, which with those of Our Lady of Refuge and Our Lady of Miracles, now forms a separate parish.

The closing ceremonies took place on Sunday the 28th May. The Cathedral was very tastefully decorated for the occasion. In the morning High Mass was sung by the Very Revd. Father Rouffiac, Parish Priest, who administered Holy Communion to a large number of persons. The Service was largely attended and imposing throughout. In the evening the Church was as usual full to overflowing. The Revd. Father St. Geneys officiated. After the singing of the Vespers, the statue of the Blessed Virgin was carried round the Cathedral by four young ladies of the town, preceded in procession by the pupils of the different Schools and Confraternities and followed by the Clergy and Laity. The procession was grand and solemn, the great numbers who joined it with their banners and badges marching in due order and reciting prayers. The College Band was in attendance and discoursed sweet music at intervals. When the procession returned, the Church was fully illuminated with a forest of candles at the altar and rows of lamps. Benediction of the Blessed Sacrament was given; after which there was a display of fireworks.

It is more than ten years since Chevalier Saverimuttu Modir, died, and it is really very creditable to his daughter Miss Mary Saverimuttu that the Feast has lost none of its former splendour, as every one will admit.

The devotions at St. James' closed on Wednesday the 31st Ultimo.—Cor.

May Devotions at Oodoville.—The Catholics of Oodoville, who were converted to the true Faith but a few years ago, are faithful and pious. The May Devotions in their Church of Our Lady of the Holy Rosary were marked by great fervour, especially towards the close of the month. On the closing day, Mass was celebrated by Father L. Pologasingham, Parish Priest, and a great many persons received Holy Communion. After Mass there was a procession round the church in honour of our Blessed Lady and the ceremony of the Agapes or banquet.—Cor.

The Retreat preparatory to the Feast of the Sacred Heart of Jesus commenced on last Thursday evening. The opening sermon was preached by Father Pologasingham who exhorted those present to induce their absent friends and relations to take part in the Retreat. The attendance, so far has been encouraging and we hope to see a much larger number of the faithful attend from to-day.

Friday next the 9th Inst. is the Feast of the Sacred Heart of Jesus. High Mass will be sung in the Cathedral at 6.30 A. M. The Blessed Sacrament will be exposed throughout the day for the adoration of the faithful. Vespers will commence at 5 P. M. followed by Procession, Benediction and Sermon.

The Government Agent Mr. Twynam, as announced in our last, left this on the night of Wednesday last for Tondi by the "Somasundarapuray."

Silver wedding. Dr. and Mrs. Attygalle are to celebrate their silver wedding on the 15th of this month. Preparations are being made by the friends and well-wishers of the Doctor to make the occasion grand and to present him with a substantial token of their regard. Mrs. Dunneville the eldest daughter of the Dr. and a few close relatives are now here from Colombo.—Cor.

The Fibre industry. Mr. N. A. Tisseverasinghe engaged here by Messrs. Vavasseur and Co. to purchase palmyrah fibre for the firm has been ordered to proceed to Mullaitivu. He will be stationed there to purchase fibre. The Agency in Jaffna I hear, is to be abolished.—Cor.

Mr. P. W. Conolly has already arrived in the Island and will soon resume duties as District Judge of Jaffna.

The O.B.C. Sale. The Bank building etc. belonging to the New Oriental Bank Corporation have come under the hammer. As advertised and according to directions received from headquarters, Mr. Alex. Toussaint, the local merchant, put up the property for sale by public auction at 2 P. M. on Wednesday last. There were present Messrs Charles Morrison, Kook, Geddes Strantenbergh, Assaipillai Manuelpillai, Casipillai, Kanapathippillai, Muttuswamy, Basinanathan, Sittambalam, Dr. Attygalle and others. Mr. Strantenbergh, Proctor and Notary, read the conditions of sale and explained the same in Tamil. The bidding started with Rs. 10,000 and rose by leaps of Rs. 200 to Rs. 600 till Rs. 14,000 was reached, at which amount it was knocked down to Mr. Melville Geddes, the eldest son of the late Mr. Geddes, well-known as one of the pioneers of the coconut enterprise in Jaffna.

The bid was as follows.

	Rs. 10,000
Started with	
Kanapathippulle Shroff	" 10,200
Basinanathan	" 10,400
Kanapathippulle Shroff	" 11,000
V. Candiah	" 11,200
Basinanathan	" 11,400
Alex. Toussaint	" 12,000
Kanapathippulle shroff	" 12,500
	" 13,000
Melville Geddes	" 13,500
Kanapathippulle Shroff	" 13,700
Melville Geddes	" 14,000

The purchaser, according to one of the conditions of sale, will enter into possession of the property on the full payment of the purchase money. This should be paid before the expiration of two months, in default of which he will forfeit the earnest money deposited.

On the previous Saturday and Monday the furniture, glass, crockery, boxes and iron-safes belonging to the Corporation were sold by Mr. Toussaint to different parties. The amount realized was about Rs. 2,000.—Cor.

The Ceylon Review.—We have to acknowledge with thanks the receipt of the May number of this Magazine, which, as being an exponent of the views of educated natives on local and general questions, has a special value. The articles in the present number are of varied interest and afford good reading, as the Review gives more than its money's worth, it cannot fail to command the public support to which it has already established a sufficiently strong claim.

கோயில் தீனம்.

௧௮௯௬-ம் ஆண்டு ஆனிமீ ௪-ந்-உ
ஞாயிற்றுக்கிழமை
ஆசனக்கோயிலில்
ஆம் பூசை இவ மணிக்கு
௨-ம் பூசை ௬இ
௬-ம் பூசை ௮இ

சனமணிக்குவேல்பரும் தேவற்க
ருணச் சுற்றுப்பிரகாரமும்.
சந்தியோகமையோர்கோயிலில்

ஆம் பூசை இவ
௬ ௩௨ யேசுநாதரின் திருஇருதய
திருநாள். ஆசனக்கோயிலில் பாடற்
பூசை௬மணிக்கு. எள்ளுமுதுந்தே
வற்குருணை பருமந்தேற்றமதிரு
ணி வைக்கப்படும். சாயந்தரம்பதிரு இ
ருதய சுருப சுற்றுப்பிரகாரம்.

விளம்பரம்.

தேவமாதரின் கீர்த்தனப் பிரா
க்தனை (சுந்தப்பிராத்தனை) குசை
மா முனிவாச்சிபுத்திரசாலையிலே பெ
ற்றுக்கொள்ளலாம். ஒருடசின்விலை
சகம் ௨௪- இவ்வளவுக்குத் தபாற்
செலவு சதம் ௨.

விளம்பரம்.

மருதமெத்திருப்பதி.

இத்திருப்பதித் திருவிழாவானது
வழக்கம் போல வைகாசி மாதத்திலே
வரும் முதல் ஞாயிற்றுக்கிழமை யா
ரம்பாதி ஐப்பசி மீ ௪-ந்-உ வரும்
செபமாவோதாவின் திருநாளிலே மு
டிபாகும்.

காலம் வசதியானால் போதிப தெ
கையான யாத்திரிகள் கூடியிருந்தால்
ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும்
காலை திவ்விய பூஷையின் பின் செ
பமாவோதாவின் திருச்சுருபம் வீதி
கொண்டு சுற்றப்படும.

கிருவிழாக்களிலே பங்குபற்ற வி
ருப்பமுடையோர் திருப்பதித் தலை
வராகிய நம்மிடம் பேசி யொழுங்கு
செய்துகொள்வோண்டியது.

இங்ஙனம்

C. Massiet O. M. I.

திருப்பதித் தலைவர்.

சொத்திசு பண்ணுதல், அச்சடித்
தல், தால் பண்ணுதல், புஸ்தகம் க
ட்டுதல், எழுத்துவார்த்தல், புஸ்தக
ங்கள்படங்கள் எழுத்துகள் எறிதல்
முதலியவைகளும், சகலமொனியோ
டர்களும், செக்குகள், போஸ்றவோ
டர்களும் இன்னும் மிப்போப்பட்ட
வைகளும் இந்தப்புதினபத்திரத்தின்
மனேசருக்கு அனுப்பவேண்டியது.
காவலனில் அச்சடிக்கப்படும் கா
கிதங்களையே பத்திராதிபருக்கு வி
லாசமிடத்து அனுப்பவேண்டும்.

மனேசருடனும் அல்லாத பத்தி
ராதிபருடனும் தங்காரியங்களைப்பே
சுவோர் தங்கள் பேரையும் விவா
சத்தையும் விளங்கவெழுதும்படி வி
சேஷமாகக் கேட்கப்படுகின்றது.

**யாழ்ப்பாணக்
கத்தோலிக்குப்
பாதுகாவலன்**

௧௮௯௬-ம் (நு)ஆனிமீ ௬-ந்-உ

நாதனகாட்சி

வருகிற ௧௮௯௬-ம் ஆண்டு மாசி
மீ ௬-ந்-உ உலாந்தாக்காராளோரும்
புருகார இங்கிலீசருக்கு ஒப்புக்க
தாரும்வருவம்வருகின்றது. ஆகை
யினாலே அதனை ரூபகப்படுத்தும்ப
டி நாதன பொருட்சாட்சி வைக்கும்
படி பொருவார் சொல்லுகின்றார்.
படிசேவர்ப் பத்திராதிபரும் அம்முயற்
சி யொரு பலனான நன்முயற்சியைப்
படி அக்கேரித்து அதனைக்குறித்துப்
பலவும் பேசுகின்றார். இங்கிலீசகா
ரர் கொளும்புருகாரப் பிடிக்க ஒருவ
ருஷத்தின்முன்னே யாழ்ப்பாணக்
தைத் தம்மரசுக் குட்படுத்தியிருக்கி
றார்கள். அதாவது; ௧௮௭௮-ம் ஆண்
டி புரட்டாசி மீ இங்கிலீசருடைய
அரசு யாழ்ப்பாணத்திலே ஸ்தாபிக்க
ப்பட்டது. அதிஸ்தாபிக்கப்பட்டும்

நூறுவருடமாகின்றமையால் யாழ்ப்
பாணத்தாரும் அந்த நூறும்வருடத்
தை விசேஷவகையாகக் கொண்டா
தெற் கிடமுண்டு. கொளும்பிலே
நூறும்வருட ரூபகமாக நாதனகா
ட்சி நடக்கிறதானால் யாழ்ப்பாணத்தி
லேலும் அவ்வாறொரு காட்சிவைத்
துக்கொண்டாடலாமே. பல்பலதே
சங்களிலுமன்றி பட்டணங்கள் நக
ர்கள் ஊர்களிலும் நாதனகாட்சிகள்
வைக்கப்படுகின்றன. நம்முடைய யா
ழ்ப்பாணம்மீத்கிரம் அல்லாத காட்சி
சுளுக்கு விலக்கானதாயிருக்கின்றது.
சிலவருஷங்களின்முன்னே காட்சிக்
கான முயற்சிகள் நடந்தும் அதற்கா
கப் பணஞ்சேர்த்தும் பின்னர் எத்த
னையோ வருடங்கள்சென்றும் இன்
னும் மதில் சித்திப்பாரும் முயற்சிப்படு
வாரும்மில்லை.

நாதனகாட்சி வைப்பதினாலே அ
டையக்கூடிய கனலாபத்தை ஐரோப்
பியர் அமரிக்கரன்றி ஆசியாக்கண்டத்
தார் அவர்களுள்ளும் விசேஷசாதிக
யான இந்தியர் சினர் யோசித்தறவ
தில்லை. இப்போது சிக்காகோவிலே
நாதனகாட்சி ஆரம்பமாயிற்று. உல
கத்தின் நாலாதிசையாலும் அவ்விட
த்துக்குப் பணமும் பொருளும் போ
கின்றன. சிக்காகோ நகரம் உலகத்
திலே விசேஷநகராகச்செல்வத்தாலே
தெங்குகின்றது. லட்சக்கணக்கான
சனங்கள் பிறதேசங்களிலிருந்து அவ்
விடஞ்சென்று நாதனம்பர்த்து தம்
பொருளை அவ்விடத்துக்கின்றும்
திருப்பிடுகிறார்கள். உலகத்திலுள்ள
பொருள்களெல்லாம் அங்கே வைக்க
ப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளெல்
லாம் அவாசனாலே செல்லலாம்! இ
ல்லை இல்லா "ஐயா சாமியுக்குக் கலியா
ணம் அவரவர் வீட்டிலே சாப்பாடு"
என்றபடி சிக்காகோவிலே காட்சி அ
வரவர் செல்லலே அநுரு பொருள்
கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பொ
ருள்வைப்பாருக்குள்ள நயம் தம்மு
டைய பொருளை யுலகத்தின் நாலாதி
சையாரும் வந்துபார்த்தறிந்துபோதே
வாம். நாதனகாட்சிவைப்பதினாலே
பொதுவில் உலகத்தார் சகலருக்கும்
அதிக நன்மைவிளைதம் கிடமாகுமெ
ன்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

சூனியோபாதானம்

கடவுள் ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்
து சகலத்தையுஞ் சிருட்டித்தார் என்
று கிறிஸ்தவர்கள் சொல்லும்போது
சூனியோபாதானமாகச் செக்கத்த
யும் ஆத்துமாவையும் படைத்தா
ரென்பது அவர்களுடைய கொள்
கையென சைவமுதலிய பிறசமயவா
திகள்கிலர் விளங்கிக்கொள்ளுகின்றார்
கள். அது தவறான விளக்கம். ஒ
ன்றுமில்லாமையே ஒருபொருளும்.
ஒருபொருளல்லாதபோது அது ஒரு
உபாதானமாயிருத்தல் கூடாது. மே
லும்,

கடவுள் சருவ வல்லவர். ஆகை
யால் சகலபொருள்களுக்கும் அவரே
முத்தகாரணர். அவருடைய சருவ
வல்லமைக்குள் அடங்காப்பொருள்
இருத்தல் கூடாது. பொருளிருக்கு
மாயின் அவர் சருவ வல்லவரல்லர்.
கடவுள் சருவவல்லவராகையாலும்,
அவருடையவல்லமைக்குள் அடங்கா
தபொருள்இருத்தல் கூடாதாகையா
லும், அப்படி யாதுமொரு பொருள்
இருத்தல் அவருடைய அளவில்லாத
இலட்சணத்துக்குப் பங்கமாய்கையா
லும், அவருடைய சருவவல்லமை
யினுக்கதில் ஒன்றுமில்லாமையிருக்க
வேண்டியது. அவ்வாறு ஒன்றுமில்லா
மையிலிருந்து அதாவது ஒன்றுமி
லாதிருக்கும்போது உலகத்தையும்
ஆத்துமாவையும் படைத்தாரென்ப
தே கடவுளிலட்சணத்துக்கு ஒத்த
வாகும். கிறிஸ்துவர்களுடைய கொ
ள்கையு மிதாவேயாம். பின்னும்,
ஒருவருடைய வல்லபங்குரைத்த
அளவுக்கு அவர் இயற்றும் தொழிலு
க்கானமுத்தகாரணம் துணைக்காரண
ம் அநிகமாகவேண்டும். வல்லபம் மேற்

பட்ட அளவுக்கு அவைகளுரைத்து
கொண்டிருந்து, இவ்வாறுவல்லபமே
எற அவருடைய சருவ வல்லபம்
லபம் அளவில்லாததாகும்போது அதி
ன்சமூகத்திலே அவை முற்றிய வே
ண்டப்பட்டவாகின்றன. கடவுள்
சருவவல்லவராகையால் அவருக்குமு
த்தகாரணம் துணைக்காரணம் வேண்
டியதில்லை. அளவுள்ள வல்லபமுள்ள
வர்களை அதுவேண்டியவர்கள், கட
வுளும் அதுவேண்டியவரென்று சொல்
லின் அவர் சருவவல்லவரல்லவராகி
சுவன்செய்யோவும் மட்டுப்பட்ட வல்
லபையுடையவரென்று கொண்டதா
யிற்று. ஆகையால், கடவுள் நிமித்த
காரணர் மாதிரிமேயென்று தாம் கூ
றுகின்ற கடவுளின் வல்லபத்துக்கு
சுவர் வரம்புக்கட்டிவிட்டிருக்கின்ற
மையால் அவர்கூடும் இலட்சணங்
கடவுளிலட்சணம்வல்லவன்யும் அது
னால் அவ்விடம்சனத்தை யமையத்
துவர் கூறுக கடவுள் கடவுளாகாரெ
ன்றும், ஒன்றுமில்லாதிருக்கும்போது
கடவுள் செத்ததையும் ஆத்துமாவை
யுஞ் சிருட்டித்தாரென்று கிறிஸ்துவா
ர்கள் சொன்னதே கடவுளிலட்சணத்
துக் கொத்ததென்றும் அதுனால் அவ்
விடட்சண மமையத்துக்கூறப்பட்ட
கடவுளை கடவுளென்றுநடந்தறிந்து
கொள்ளவேண்டியது.

“ஆதியிலே வார்த்தை யிருந்தது.
அந்தவார்த்தை தேவனிடத்திலிருந்
தது. அந்தவார்த்தை தேவனுயிருந்
தது. சகலமும் அதன்மூலமாக
உண்டாயின. உண்டானவெல்லாம்
அதன் மூலமாயல்லாமல் உண்டாக
வில்லை” என்று கிறிஸ்துவேத்திலே
குறிக்கப்பட்ட Verbum-Word-வார்
த்தை என்பதையே-சுவாதா-ம-வ-
வச்-சத்தி-சரஸ்வதி- இவைமுதலிய
நாமங்களினாலே குறித்தும் விசிற்பித்
தும் இந்துக்கள் வழங்கிவந்தாரென
சொல்லுகின்றார். இந்நாமங்கள் கு
றிக்கிறபடியும், இந்துவேத புராணதி
கள் கூறுகிறபடியும், சாதாரண புத்
திக்கிணைத்தபடியும் தேவன் யாவற்
றையும் ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து
சிருட்டித்தாரென்பதே சரியெனத்
தெளிந்துகொள்க

இருகோடியே பத்துலகத்துக்கு
அநிகமான செப்பப்போஸ்தச சபை
யாருக்காகியமிக்கப்பட்ட
அர்ச். பப்பாணவரால் ஆசீர்வதிக்கப்
பட்ட ஆனி மாதத்தின்
பொதுக்குத்து.

தாயுதப்பின்மாரிகள்.
கிறிஸ்தவர்களின் குடும்பங்களிலே தா
யுத்தமாரிகள் ஒருமனப்பட்டுச் சமா
தானமாய்க்கிறிஸ்தவர்களுக்குரியயோக்கிய
முறையில் வாழும்போது அது திருச்சபை
க்கு அலங்காரமும் தேசத்துக்குச் சிறப்பு
யும் உண்டாகுமென்பது நிச்சயமான வி
யம். இவ்வித தாயுத்தங்கள் தாமே சர்
வேசரன் தங்களுக்குக் கொடுக்கும் பின்ன
களை பத்தி விசுவாசம் நலவொழுக்கமுள்ள
பாதையிலே கூட்டி நடப்பின்பார்கள்.
இந்தப் பின்னகலும் வளர்ந்த பின்பு தங்
கள் குலத்துக்கு ஒரு ஆபரணமாகவும் மா
தாயுத்தங்களுக்கு ஊன்றுகொலாகவும் சத்
திய கத்தோலிக்கு வேதத்துக்கு மகிமை
யாகவும் விளக்குவார்கள்.
கிறிஸ்தவர்களின் குடும்பங்கள் இவ்வி
த உன்னத ஸ்திதிக்கு வரும்படியாகத் தா
யுத்தப்பின்மாரிகளே இந்த நல்ல கிறிஸ்த
வர்களையும் பத்திவிசுவாசமுள்ளவர்களையு
யுமிருக்கவேண்டும். இவர்கள் நசரேத்தானி
ல் வளர்ந்து வந்தவருக்குமேற்பத்தை
த் தங்கள் கண்ணென ஒரு மேல்வரிச்சட்ட
ம்போல் வைத்து அர்ச். குசையப்பருந்தே
வமாதாவும் காட்டின நன்மாதிரிகையை
கண்ணெனப் பதித்து அவர்களிருவருக்கு யே
சுநாதர்சுவாமியை எப்படியுபாதுகாத்துவ
ளர்த்தாரகனோ அப்படியே தங்கள் பின்
னகலையும் வளர்ப்பாரகனானால் சர்வேசர
னுடைய ஆசீர்வாதம் இவர்களுக்குப் பரி
பூரணமாக யுண்டாகும்.
இந்தக்கருத்துக்காக எல்லாரும் வேண்
டிக்கொள்ளுவார்களாக.

யேசுநாதருடைய திரு இருதயப்பதி.
இந்த ஆனி மீ யேசுநாதருடைய திரு
இருதயத்துக்குக் குறிக்கப்பட்ட மாதமா
னதிலே உங்கனாலு கூடியமட்டும் யே
சுநாதருடைய திரு இருதயம்படம் நீண்ட
அவமான துரோகங்களுக்குப் பரிசாரம்ப

ண்ணப் பிரயாசப்பட்டக்கடவீர்கள். ஆனி
மீ ௬-ந்-உ திருஇருதயத்திருநாள். இந்த
த்திருநாளை மிகுந்த பத்தி உருக்கத்தோடு
கொண்டாடும்படிக்கே மாதந்தோறும் வரு
கிறமுதல்வெள்ளிக்கிழமைவையிலேயேவிசேஷவித
மாய் அனுசரிக்கிறோம். ஆகையால் உங்
கள் வீட்டில் ஒருபக்கத்திலே யேசுநாதரு
டைய திருஇருதய சுருபமாவது படமா
வது ஸ்தாபித்து பூபோட்டு வீட்டமுள்ள
வர்களெல்லாரும் அங்குவந்து வேண்டிக்
கொள்ளும்போது வின்ருக்குக் கொள்தி
னல் நல்லது. திருநாளுக்கு முந்தின நவ
நாளிலே தினந்தோறும் நன்மைவாரும்
படி உங்கள் ஆத்தம ருருவின் உத்தாரங்
கேளுங்கள். நீண்டப் பரிசாரச் செபத்
தை திவ்விய நகருணைக்கு முன்பாக உ
ங்கள் முழுஇருதயத்தையும் பரம்பப்பிரயா
சப்படுங்கள். இப்படிச் செய்வீர்களானால்
யேசுநாதருடைய திருஇருதயத்திலிருந்
து திரளான நன்மைகளைக் கைக்கொள்
ளுவீர்கள். தி-இ-தூ-ன்.

பொதுவார்த்தமானம்

Weather—காலநிலை—தென்றற்காற்று
பறக்க அடிக்கின்றது. மீனழியில்லை—வெ
யில் அதிகம்.

The retreat—ஞானஒடுக்கம்—யேசு
நாதரின் திருஇருதயபோஷண விழாவுக்
கிழமை தொடங்கியது. அத்துடன் ஞா
னஒடுக்கமும் போதிக்கப்படுகின்றது. கிறி
ஸ்துவர்கள் திரளாக வருகிறதைக்கண்ப
து சந்தோஷம். இக்காலத்தை விண்போ
க்காத பலன்பெற நடத்திக்கொள்வார்க
ளென்று நம்புகின்றோம்.

The close of Month of May—வண
க்கமாதமுடிபு—வருகிறஞாயிற்றுக்கிழமை
யே வணக்கமாதம்முடிக்கப்பட்ட வேண்டி
யதினமானாலும் அன்றாடக்கவிரும்பும்தே
வற்கருணைச் சுற்றுப் பிரகாரத்தை
நோக்கி சென்றஞாயிற்றுக்கிழமை வணக்
கமாதம் முடிபாக்கப்பட்ட விழாக்கோ
ண்டாடப்பட்டது. காலை பாடந்பூசை ந
டத்தது. சாயந்தரம் தேவதாயரின்திருந்
சுருப சுற்றுப்பிரகாரத்தோடும் தேவற்
சுருதியை யாசீர்வாதத்தோடும் இனிது சமா
பதியாயிற்று எவ்வுருடங்கனையும் பார்க்க
இவ்வருடம் நயிந்தபடிவந்ததன்றான ச
வரிமுத்துமுதலியருடைய புத்திரியினு
லேவிழாக்காட்சி சிறப்பாக நடத்தப்பட்ட
து கோயிலின் உட்சோடான புறச்சோ
டானகனம் வாணவினாயாட்டுகொண்டு விழா
க்காட்சி கானவந்தோர் கண்ணுக்குக்
கனம்சிற்பிக்கொடுத்து விசேஷம்பெற்றன.

The anniversary meeting of the
confraternity of the Sacred Heart
of Jesus—யேசுநாதருடைய திருவருத்
யசபையின் வருடாந்தகூட்டம்—முன் வி
ளம்பரம்பண்ணியிருந்தபடி இச்சபையின்
கூட்டமானது சென்ற மீ ௨௮-ந்-உ சென்
பத்திரியாரின்செல்லுமி மண்டபத்துளே ந
டத்தேயிற்று. சாயந்தரம் திருவருதய ச
பையாரும் வேறு கிறிஸ்தவர்களுள் பலரு
ம் வந்தசேர்த்தார்கள். கனம்பொருந்திய
விக்காரர் ஜெனரல் சுவாமியார் மற்றைய
குருமார் பிறத்தாராருடன்வந்து சபாநாயக
ராக வெருந்தருளினார். அப்போது திரு
வருதயசபைத் தலைவரான டன்சுவாமிய
யார் எழுந்த-திருவருதய சபையின் விருத்
தாத்தையைக்குறித்து அதிகம் பேசவேண்
டியவெல்லாங்களிலும் சபையானது விருத்
தியாகிக்கொண்டே வருகிறது. இவ்வருட்
த்தளே கூபேர்புதிதாகச் சேர்த்திருக்கி
றார்கள். சென்ற வருஷத்திலே இச்சபை
யில் சேர்த்திருந்தவர்களுக்குள்ளே அதிகம்
ன்மைதங்கியபொருள்கள் அதிமேற்பரிசா
னிடமடவர் காலஞ்சென்றார். கிறிஸ்தவா
ருக்குள்ளே பாலிஷப்பின்னதுமுதலியாரு
ம் வாலிபருக்குள் கல்லூரியிற் கல்வியின்
துகொண்டிருந்த இம்மனுவேலும் காலஞ்
சென்றார்கள். என்றசொல்லி முடித்தபின்
அப்புக்காத்து ஹோம்வன்னியசிக்கத்தம்
மனுவுக்குடைய சீலியத்தின் கதியாரு எ
ன்பபுகைத்துநீத்து பற்பல காலங்களி
லேயும் பற்பல சாஸனங்களுக்கு கிட
யிலே அதனைக் குறித்திருந்த விசம்ப
மான கருத்துகளை யெல்லா மெடுத்திக்
காட்டி மிகத் தெளிந்த திற்பலையிலே ச
கலும் விளங்கத்தக்கதான தெனீவோமே
தொனீயோமே ஒரு கிறிஸ்தவராகி முரை
த்தார். புத்தனாலே கொள்கைப்படி ஆ
ன்மாவானது பலவகைப்பிரவிசினிலும் உழ
ன்று கடைசியிலே கீர்வானமாகின்றதென
து சொல்வது தவறென்று காட்டிய நியா
யங்கள் நன்றே. நிரவாணமென்ற சொல்
லுக்கு அபிதல் கடவுளோகெல்தல்என்று
பலபொருள் பண்ணுகின்றனர். கடவுளோ
டு கலத்தலும் அபிதல்தான். இந்துக்களா
கியசைவரும் ஆன்மகடைசியிலேசாயுச்சிய
பதவியையுடையென்று சொல்லி கடவுளை
அபூரணக்கடவுளாகியும் கலவனக்கடவு

Arrack tarverns.- சாராயத் தவறினைகள்.—இதுகாலவரையும் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சாராயக்கடைகள் இரவு ஒன்பதும் ணிவரையும் வீற்ப்நவு நடத்திவந்தன. இப்போது கட்டளைச்சட்டத்திலே கூறப்பட்டபடி எட்டுமணிக்குப் பூட்டக் கட்டளையா யவ்வாறு டீர்தவருகின்றது.

Passaipoor—பாசைபூர்— பாசைபூரிலே யிருக்கையே சந்தத்தோனியாட்டு கோயந்திருந் தான வகுநிறு ககல-வ வருகின்றது. அ தற்கு முன்னர் கோ-ம கக-ம் கக-வ் வ களி லே சந்தத்தோனியாடுவது சரித்திரக் கதை குறிப்பிடப்படக்காது (பாசாக) காட்டு கிறதற்கு அக்கோயந்தி கிறித்தவர்கள் மு யன்ற பெரும் பொருள் செலவட்டு பெரி ய பந்தர்களிட்டு ஆயத்தன் செய்கின்றா ள்கள்.

வலிகாமம் மேற்குமிசாலம்ச் சேர்ந்த
பாத்தாவந்தலில் ஆராதித்து பிழிப்புகே
யியார் திருநாள் ஓவாரதி நோவண்கா
ராலும் கடிய அளவு சீர் கிறப்பாய்ச்
சொண்டாடப்பட்டது. இதுகில் இவ்வுள்ளி
யார் பெற்ற மகாந். தீ. திருக்குறத்து அ
வர்களுடைய மகன் பிழிப்பு மரியாம்பி
ன்னையுடைய நோவண உடல் கோவ
யிட்டுச்சேறும்பிதனும் வானவியைப்பா
மதலைய வெளிக்காட்சியாலும் விசேஷ
மெய்ற்றது. இப்படியே மற்ற நோவ
ண்களும் நன்கு நடத்தப்பெற்ற உகர்வ
நாவ இப்பரிச்சத்தவாரின் திவ்விய யூகச
யில் அணைகள் திவ்விய நகருண்பெற்றார்
அதன். இவ்விலைம பவியின்குற உதவி
பாணவரும் இவ்வுள்ளி பாதகாவலருமான
அதன். பிழிப்புகேயோரின் திருநாள் சே
ரிதனும் சிப்தோஷத்தினும் சமாநாத்த
துதனும் நன்கு சமாப்தியாயிற்று. (கடி)

• Illness of Mr H. W. Green. மெஸ்ஸி
கிறீன் தரையின் துன்பம்—தேதசுவக்சிய
க்குறையினாலே இங்கிலாந்துசென்ற கிறீ
ன் தரை அம்மேயுள் சுவக்சியம்பெற்று
அதிக கேவலமான ஸ்திதியிலிருக்கிறாரா
ய்ப்பதை மிகுந்த துக்கத்தோடா நிகின்றோம்

Railway probationers examination-தமிழ் உத்தியோகத்துக்குப் போவோரைத் தெரியும் பரீட்சை சென்ற ௩௦-ம் நாள் ௩வகனிலே நடந்தன. அதற்கு முன்பின் ௨௦௦ பேருக்குமேல் போயிருக்கின்றார்கள்.

College building fund- கல்லூரிப்
பணம்—கொளும்பிலே கட்டப்படவிருக்கி
யுள்ள கல்லூரிக்காகச் சேர்த்த முடிப்பணத்
தின் விவரமாகவு. இதுவரையிலே கை
பொய்யப்பட்டது தொகை எக்,௯௭௭
ரூபா. இதுவரையிலேசேர்த்ததொகை ௨௭,௭
௮௯ ரூபா ௮௮ சதம். இதுவரையிலேயு
ள்ள வருமதி ௪௪,௫௪௪ ரூபா ௯௨ சதம்.

Arrack rents- சாராயக்குத்தகை—இவ்வுருகு சாராயக்குத்தகை விற்பனையில் குறைந்த தொகையிலே பலவகைகளிலும் விலைப்பட்டது. சென்னைவரும் குத்தகைகாரர் தம்முடைய கஷ்டத்தைப்பார்த்து போரியல் உயர்த்தித்தெட்டார்கள். இவ்வயதும் போரியல்வசனம்மால் கேள்வி உயரவில்லை. ஏசுனர்கள் முத்தியுதனக்குக்குறையாமல் விற்கத்தென்மய்த்தும் முடியவில்லை. வடமேற்கானக்குத்தகை முத்தியமுறையிலும் பார்த்துக் கஉ0 ரூப குறைவாக விலைப்பட்டது.

Murder in a Buddhist Temple-புத்த
தாலயக்கொலை—கண்டியிலுள்ள போர்பா
தகையவருவான் தந்தையை மொட
தையம்பிபித்து உண்ணுதல் வஸ்திரம
ணித்து தான் எங்கேயாவிராத்து யாத்தி
ரையாவந்தக் கண்ணென்செபாலக் காட்
கண்டயக்கரிவின் புத்ததாலயமொன்று
தமதுமது அங்குள்ள தங்கப்பத்தரூப
மான்னை யெதற்கென்கொண்டு வெளி
டுமென்று அவனிலே சமூகப்பயப்படு
ன்னமுன்னே—ஆலயவேலாகாரனைத்து
ட்டம்மபன்ன விட்ட ஓடிவளித்தான்.இன்
டம் அவன் அகப்படவில்லை.

Title of honour—மகிமைப்பட்டம்—
 ராணியின் சென்னதனம் கண்டியிலே பெ
 மூழ்க்கமாக கொண்டாடப்பட்டது.
 பப்போது பலசக தலைமைக்காரருக்
 உபதேசாதிபதிலுள்ள மகிமைப்பட்ட
 ம் கட்டப்பட்டது. அம்மகிமைப்பட்ட
 பெற்றோர் மெல்ல கனகநாயகம் சா
 ன் பார் குமாரகுலசிக்ம் என்வருமோ
 ன் இவருக்கு இராசவாசம் முதலியா
 ரனும பட்டம் கட்டப்பட்டது.

Mr. P. Ramanathan—மெஸ். இரா
நாதர்—சொலிதிந்நர்ஹெனறலாகிய மெஸ்
ராமநாதர் வருத்தமுடையவரா யிருக்கிற
மன்னுன் செய்தியை மிருத்த மனவரு
தத்தோ டறிகின்றோம்.

The Chartered Bank—சாட்டர்
ங்கி—இந்திய அவுஸ்திரேலிய சேனசாட்
ர்வங்கியை இலங்கை யரசின் கொடுக்
ல் வாங்கலுக்குப் பரிவீத்துக் கொள்ளும்
து இலங்கைமந்திரியார் கட்டளை பண்
ரினார். இவ்வங்கியிற் கிழையாவது யா
ப்பாணத்துக்கு வராதோ?

Batticaloa —மட்டுக்கழப்பு —கல்முனைப்பகுதியிலே குஷ்டரோகம் வரவர அகமாகப் பரந்துவருகின்றதென்றும் அவகை நோயாளர் அப்பகுதியிலே பத்துக் ஒருவராயிருக்கலாமென்றும் ஒருவர் சான்றுகின்றார்.

Earthquake at Batticaloa- பூமிநடு
கம்—சென்றமீன் ககூர்வ மட்டுக்கழப்பி
ல சிறுசுப்பூமி யதிரந்ததென ஒருபத்திரி
கசொல்ல அறிந்தோம்.

A last will.—மரணசாத்தனம்.—தென்
காணத்திலே ஐசுவரியவானாயிருந்த ஒரு
சைவதரர் தமதுடைய பொருளுக்கு உரி
மக்காரவரிலானமையால் அப்பொருள்
எல்லாவற்றையும் தம்முடைய ஆன்ம
சூழம்பற்றியிருக்கிற கோயில்களுக்கும்
மாமுனைகளுக்கும் மரணசாத்தனமேடுதி
ட்டிக் காலஞ்சென்றாராம். அவருடை
யப்பொருள் உரு.1000-பவுண் வரைவுள்ள
பாபம்.

The Ceylon Review—சிலோன் ரிவ்யூ
 கொளும்பிலே மாசமொருமுறை இங்கி
 லில் புத்தகவுமுகாதப் பிரசுரிக்கப்பட்
 வரும் இப்பத்திரிகையின் வைகாசிமச
 சங்கியைப்போல மாகாமென்மைதங்கிய பொ
 ள்கின் அதிமேயிராணியாண்டவருடைய
 ரித்திரம் அவருடைய பிரதிபலிப்பத்தன
 ன் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. கீழில்

The Pope and the powers—

The Pope and the powers—பாபுக்கடா பார்ப்பாரும் இராசாக்களும்—ஐரோப்பாவுக்கு இராச்சியங்களிலெல்லாம் படைப்படைமர் மிருத்து அவ்வத்தேசங்களுக்கெல்லாம் பெரியபயமாயும் இராச்சிய விருத்திற்குரு இடையூறுபயமுருக்கின்றது. அதனாலே பரிசுத்த பாப்பாசார் பதின் நஷ்டக்கஷ்ட பாரச்சுமைகளை வெல்லாம்காட்டி இராசாக்களெல்லாரும் தபாசுதாம் உருவநிற்கும் வான்கணத் தத்தஞ்ஞகநகரிலிட்ட படைப்படைமர்களைத் தன்னாக்கும்படி புத்தியெய் ஒரு நிரப்பமுருகின்றார். அங்கிரும் ஓவ்வோராசாக்களாளுக்கும் மனுப்பெரும். பரிசுத்த பதையாவை நல்லேதனைக் கேட்டி அவனதிறியாசுவரிச்சவனிட, பெல்பும், சுபெயின் முத்தவிய தேசுக்கள் முற்றாய்த் தம்முடைய படைவாயணி முலத்திப்பை விட்டுவிடெமென்றும் குடியா பதிகுப்பை மப்படிச் செல்லியுமென்றது சிலர் சொல்லுகிறார்கள்.

Naming the baby: குள்ளத்தைக்குப் பெயரிடல்—சீந்தில தேசங்களிலே குள்ளத்தைகளுக்குப் பெயரிடுவதைத் தடுத்து நிறுத்த வழக்கங்களுண்டு. இத்தகைய குள்ளத்தைப் பிறந்த கஉம் நான் பெயரிடவாருகின்றேன். பெயரிடுவதும் மாதா. சிலவேளைகளிலே பிதா தனக்கு விரும்பமான பெயரையிடுவதமுண்டு. பெயரிடுவதும் விலாசம். வந்தால் இரண்டு பெயருக்கும் இரண்டு பிதையினையேற்றி அவற்றுள் ஏதானதுக் பிரகாச மாயெய்யுமோ அதனைத்தெரிந்துகொள்வார்கள். எபிப்தியமுன்றுமே முழுதிரிசினே யெடுத்த அவைகளுக்குள்ளுள்ளாமங்களிட்டு அவற்றுள் எத்திரிசினாமத்தோடும் நீன்றெய்யுதோ ஆத்திரிசினாமத்தோட்குள்ளத்தைக்கிடுவார்கள். மகமதியர் சிலவேளைகளிலே முன்றுநாமங்களைச்சீட்டிலெழுதி தோரணுக்குள்ளைத்தகுதமுன்றுதலெலிக்கப்பயிற் துன்றுமூன்றுள்ளாமத்தையே குள்ளத்தைக்கிடுவார்கள். யப்பானத்தேசத்தினுள்வடபாசரித்திலுள்ளவர்களுக்குள்ளே குள்ளத்தையுத்தவயுள்ளவர்களுள்நாமயிடுகிற வழக்கமுண்டு. சீனர் தம்ஆண்களுக்குள்ளைகளுக்குப் பரவணியப்பெறுகின்றவெறுமொருபெயர்கொடுப்பார்கள். அப்பெயரை இருபது வயசுமட்டும் வழங்கிவரவேண்டியது. இருபதாம் வயசில்வடபாசரித்திலெழுதிய பெயரைக்கொடுப்பார். அதன்மேல் அப்பெயரே வழங்கிவரவேண்டியது. சீனர் ஆண்குள்ளத்தைகளை யன்றி பெண்குள்ளத்தைகளைப் மறுவாய்மூன்றுகிறதிலினை. அவர்களுக்குப் பெயரிடுவதில்லை. முதலாம் இரண்டாம் மூன்றுமளின் துன்றுமாதிரிமூன்றுதக்கொள்வர். அவர்கள் பெண்குள்ளத்தைகளை யவ்வவாறுப் பதவாய்மூன்றுமையால் இரண்டுபெண்குழந்தைகளுள் ஒரு ஆண்குள்ளத்தையுமுள்ள ஒரு சீனையிட உணக்குத் தனைபிள்ளைகளைன்றுவினவில் ஒன்றேயுமேயுது என்று மறுமொழி கொடுப்பாள்.

குள்ளத்தைக்குத் துன்பம் வந்தால் செருமானியர் அதன் நாமத்தை மாற்றுவதுண்டு. யப்பானியர் தங்குள்ளத்தைகளினாமத்தை காணுமுறை மாற்றுவார்கள்.

—பெல்சியதேச இராணியே இவ்வருடம் பொன்றோசாப்பூ பெறும்பெருமாட்டியாக பரிசுத்த பாப்பரசரினாலே தெரிந்து கொள்ளப்பட்டனர்.

—இங்கிலாந்து சபையார் கத்தோலிக்
கரைக்கண்டு பாவித்து ஞானஒமிக்கமும்
போதிக்கத் தொடங்கிக்கொண்டார்கள்.

—தற்போது உலகமானது இரண்டுமனு
களிலே ஏறிட்டுப்பார்த்தபடி யிருக்கிறது.
அவர்களுள் ஒருவர் பரிசுத்தப்பாப்பரசர். ம
ற்றவர் கிளாட்டன்மந்திரியார் என்று
ஒருவர் சொல்லுகிறார்.

கடிதம்.

கொளும்பு

இலங்கைப்புகிர் கொளும்பு புண்ணகர் புது
வையம்பதியில் வாழ் தனவையகர்எளி
யபுவர் துறிகுறிமேகேவள்ளை யவர்க
ளிர் வியக்கத்தின் பொற்கவியாணம் இ
வருட கொண்டாட்டம் பின்னிட்டு
வாழ்கு ௨௨-௨ யானதால் அன்னையத்
தன்மை புதுவைய வீதியில் அர்ச் வியாகுலம்
யநாயகியின் ஆலையத்தில் அங்குவிடசபா
தம்முன்னவைப்படுத்தினர். அன்னையத்தின்
அன்னரைச்சேர்ந்தாரிசினேகிர் பெற்று
யிழர் அவர்கும் அவர்பிரிய பெருமா
தம்பிரர் அகும் அன்பான உபசரணை
புரிந்துசேருவானுக்கு துதிசெலுத்தின
அத்தான் தவகாலமானதாவைவிடத்
தகையாட்டத்தால் பின்னெவைத்துட
த்துமபடி எத்தனித்திருக்கையிச் சமதியி
ய் அவருருள்ளைக் கவியாழியினால் அத்
ததைத்திக்கொள்ளக் கூடாதிருப்பதை
றித்த செட்டிப்பிள்ளைகள் ஏகமாய்க்கூடி

தோலெடுத்து ஓர் தொகைச்சொர்ண நான யம் சேராமபண்ணிக்கொண்டு வந்து நூ ம் வருடப்பொண்டாட்டத்திற்குக் காண ராயிருந்த யுவரம் துறிதற்கு மெல்பிண்ட யையும் அவர் பெருமாட்டியையும் மெல் பிண்டிக்குத் தவகன் மரபில் நூம் வருட ம் சமாதான ஒன்றிப்பட்ட சிவத்தவர்க ளை நாம்க்க காண்க்கிடைத்ததையும்க ளைகளை சருவேகாண் இன்னும் சிலகாலஞ் சிவக்கும்படி ஆசீர்வதிக்கவென்று வாழ்தி தி மேற்புண்ணை சொர்ண நனயத்தை மெல் அந்தோனி அனத்தப்பப்பிண்டி மூ ப்புறவாரவாண்மெல் விலியம்மோகந் ஒத்தாச்செழுதலியாவாணும் தலைமையாகநிற் கொடுத்து சந்தோஷவசன்களைக் கூறு அலருந் அறநடுப்பியியாக இவர்கையாசீர்வதித்த உவயின் பரிமாறத் கொண்டபின்னர் அன்னியொன்னிய சந்தோஷசமாதானத்தான் ஏனினர்.

இறுமாண்

ஓர் சகோதரன்.

தமிழுவைத்தியர்,
பத்திராதிபி யானெழுந்த இக்கடிதத்
தை நும்பத்திற்கியில் ஓர்கோணத்தில் பி
ரமித்தஞ் செய்யம்படி கேட்குகெனன்.
உதயதாரகை நுகும் புத்தகம் ககம் ச
ந்கியபயில் ஆயுள் வேதத் திறனையைத்
தெரிவித்தமடவெல்லவாரோர்!
தமிழுவைத்தியரைப் பரிட்சித்த அநி
கார பத்திரகொடுத்தற்றஞாலு தமிழுவைத்
தாரக்ருளையாரகண்ணைக் குறித்தீர். ஆ
யுள்வேத பரிட்சையிற் கித்திறந்தற் இந்
நானஞ் வயித்தியர்களும் பிறரைப் பரிட்சி
த்துச் சமர்த்தர் சமர்த்த ரல்லரைந்
பத்திரங் கொடுத்தற்கு இவர்களைப் பரிட்சி
த்து நயோகித்தவர் எவ்வர்களுரோ?
அல்லது தாம் தாரினு ஸ்வரம் சுட்டப் ப
ட்ட வைத்தியர்கள்ட்டத்தில் பரிட்சைகொ
டுத்தச் சித்திபெற் வருப்பருடையவர்க
ள் ஆவர்.

வண்ணூர்பண்ணை

1. பொன்னையா வைத்தியர் மகன் வேலுப்பிள்ளைவைத்தியர்.
2. பெருமாள்வைத்தியர் மகன் செல்லப்பாபிள்ளை வைத்தியர்.

3. முருகேசப்பிள்ளை யுடைய மகனும், வித்துவனிகாரன் மணி. ந. ச. பொன்னம்பல பிள்ளையுடைய மருகுமுகிய வெற்றிவேற்பிள்ளை வைத்தியர்.
நல்லூர்

4. ஆறுமுகம் வைத்தியர் மகன் பழனிப்பிள்ளை வைத்தியர்.

5. இவருடைய மகனும் மாணக்க
னுமாகிய ஆறுமுகமாணக்கர்.
6. அரசுப்பிள்ளை வைத்தியர்மகன் ச
ரவணமுத்து வைத்தியர்.

7. இவருடைய மகனும் மாணுக்க
னுமாகிய கனகசபை மாணுக்கர்.
தோட்டாய்

8. ஆதமுக்க வைத்தியருடைய மகனு
ம் பழனிப்பிள்ளை வைத்தியருடையசகோ
தரனும் இவருடைய மாணக்கனுமாகிய
பொன்னம்பல வைத்தியர்.

9. இவருடைய மகன் சின்னத்துரை
மாணாக்கர்.

சண்டிருப்பாய்,
10. மயிலுப்பிள்ளையுடைய மகனும் பழனிப்
பிள்ளை வைத்தியருடைய மாணக்கனுமா
கிய நல்லகம்பி வைக்கியர்களுடும்.

இப்பதினமீர்களும் பரீட்சை கொடுக்க
சந்தத்தர்களாயிருக்கின்றார்கள். ஆத
லால் பரீட்சை செய்யுமிடம் மாசம் திகதி
நேரம் இவைகளைப் பத்திரிகைவாயிலாக
நீவிர் அறிவிக்கவேண்டியது.

பரீட்சை செய்விக்கும்படி இராசாங்க
த்தாரை மன்றமுனேன் அன்றிப் பரீட்
சை நான் நடத்துகிறெனென்று காட்டா
மல் இருக்க இடம் மாதம் திகதி நேரம் மு
தலியனவற்றை என்னை கியமிக்கும்படி

எழுதியது என்ன என்று ல் இதயம் இ
லங்கை மற்றுமுள்ள தீவாந்தரங்களிலும்
ஒருபோதும் உண்டென்று கேள்வியடை
யாத சுதேச வைத்தியப்பரீட்சையை மு

தலநவீனமாகத் தொடங்கியோர் நவீன
லால் நவீன இத்தற்குபாத்தியரா யிருக்கின்
றீர். அதுபற்றியே உம்மை வினாவும்.

ஐயா! தக்கடித்ததற சுட்டிய நிலைகு
வைத்தியர்சூளும் விஷ வைத்திய மறிந்த
வர்களா? இல்லையே. இல்லாதிருக்க வி
ஷ வைத்தியத்தில இவர்கள் பரீட்சிப்
பெயர்ச்சி விவரத்தின்மையால் இன்

உய அங்கத்தை அறுத்தெறியும்படி சொ
ல்லும் இங்கிலீசு வைத்தியரும் பரீட்சி

உமது கடிதத்திலுள்ள எழுத்துப்பிழை, சொற்பிழை, வசனப்பிழை, தர்க்கப்பிழை, மரியாதைப்பிழை, ஆயுள்வேதசம்.

புக்கின் மணற்சோற்றிற் கல்லாராய்வான்
புக்காலை நிகர்த்து* சிறுவரும் நகையாடு
புலர் அன்றென்னி லிடுக்தாம்.

இங்ஙனம்
வண்ணரப்பண்ணை ஆ. பழனிப்பிள்ளை
தவத்தியருடைய மாணக்கருள் ஒருவன்.

THE
Jaffna Catholic Guardian
JUNE 3RD

A MEMORIAL SUGGESTED.

The *Ceylon Review*, besides giving as its frontispiece to its May number a faithful likeness of His Grace the Most Revd. Dr. Bonjean, publishes a remarkably well written and highly appreciative notice of him, which does full justice to his pre-eminent merits and services in promoting the highest interests of the Ceylonese. The notice is decidedly the best that has as yet appeared of the universally lamented Archbishop. The writer appears to be a non-Catholic; and the estimate that he has given is, on this account, all the more valuable. We cull some of the more striking passages.

"As an ecclesiastic, he had a marvellous tact of administrative capacity, a burning zeal and a fearlessness of manner. His was a will that would brook no interference with the powerful dictates of conviction. Decision of character, fixedness of purpose, sincerity of aim, always marked the man, the sound of whose voice

was like the sea

Pure as the naked heavens, majestic, free, and whose forcefulness of language was but the index of the deep soul within, yearning for action and listening to the Spirit's still small voice—so like the mighty ocean, beneath whose strength of storm and tempest there lies the deeper depth of serene stillness and unruffled calm.

Viewing him apart from the iron sternness his remarkable individuality is surrounded with, we catch glimpses of gentleness and tenderness in the large-heartedness of the man. As a worker, he was hardy and, above all, resolute, whether in the face of distinct opposition or of lukewarm approbation, for he undoubtedly toiled true to the great truth—"He that putteth his hand to the plough and turneth back, is not fit for the Kingdom."

The basis of his actions was always one; and he is the same unalterable man in the Church as in the State; in his pastorals, decrees and banns, as in his criticisms, apologies and refutations; when denouncing spiritual blindness as when exposing political short-sightedness—in all things to all men. It cannot be said of many, but it can be of Archbishop Bonjean, that the beauty of his life was that he made life a sacrifice—a sacrifice of what antecedents and influence could have gained in his own land, what strength of will and decision of character could have commanded, coupled with a persuasion of language, powerfulness of delivery, keenness of reasoning and profundity of scholarship.

Ceylon may come to forget the name of Christopher Bonjean; the echoes of his voice may grow fainter and fainter, the fiery glow of his language may burn itself out in the course of the ages; and the halo of thunder and earthquake that encircles his individuality may fade away from the recollection of posterity; but neither time nor the infinite beyond can blot out the work and the life of one who, content to be poured out as a libation, strove to live up to his own motto—*Impendens et superimpendens*.

We commend the whole article to our readers as one well worth their perusal. Our present purpose is not so much to compliment the writer on the fairness, frankness and even enthusiasm with which, in spite of his being a non-Catholic, he has delivered himself as an admirer of the late Archbishop, as to invite public attention to the following suggestion given in the article.

"We are not aware of any distinct memorial erected, or to be erected, to the memory of the first Archbishop of Colombo. But is not a Bonjean Memorial desirable? The Catholic College that is to be, will not be distinctly such a memorial unless it come to be called somewhat as the Bonjean Catholic College. The Catholics are a powerful community of the Island and need no repeated suggestion of a memorial to perpetuate the name of a truly great historical personage. If we presume not, we venture to suggest a *Bonjean Memorial Home* for religious and charitable ends."

CORRESPONDENCE

We do not hold ourselves answerable for correspondents' opinions.

RELIGIOUS HYPOCRISY.

Sir, Your local contemporary the *Ceylon Patriot* of the 26th instant has an article on "Education and Christian Missionaries," in which the writer makes an attempt—a very unsuccessful one in my humble opinion—to show that education in Protestant schools does not tend to develop religious hypocrisy.

Religious hypocrisy, however, has been besetting the Protestant converts in Ceylon from the Dutch times. This I establish by the testimony of Protestants, some of them very violent in their attacks on Catholicism.

Mr. Christmas in his *Travels* Vol I chap VI pg. 261 says:—"They (the Dutch) sought to bribe the Cingalese to adopt Dutch Presbyterianism by the offer of places and situations." The universal hypocrisy and corruption which such conversions generated were such that Lord Valentia remarked that "many of the vices of the Cingalese seem to be the creation of their masters."

Baldaeus, the most upright of the Dutch missionaries, stated candidly enough that his converts were only "Christians in name."

Writing of the Protestant converts in 1760, the Revd. Mr. Palm had to make the humiliating admission that "of 182,226 natives enrolled as Christians at Jaffna, but six, four were members of the (Protestant) Church; of 9,820 at Mannar, only five were communicants; and at Galle and Matara there were only thirty-six members out of 89,000 who had been baptised."

I believe it is Sir Emerson Tennent who made the remark that in Jaffna where the reception of Dutch Presbyterianism by the Tamils was all but universal "not a single congregation is now in existence of the many planted by Baldaeus and tended by the labours of Valentyn and Schwartz."

T. at matters did not much heed during the English occupation I shall now proceed to show.

The nominal Dutch Protestants found in the Island at the time the English took possession of it, numbered 342,000. They called themselves English Protestants to please their new masters; but upon the old persecuting laws being repealed in 1806, "vast numbers, says Tennent, openly joined the Roman Catholic communion." In 1802 there were 130,000 nominal Protestant Christians among the Tamils of Jaffna. In 1806 Dr. Buchanan who then paid a visit to the Island described the Protestant religion as extinct. This is confirmed by Tennent who says that about this time "the only Christians who were to be found in the Peninsula were the members of the Church of Rome."

Dr. Smith the Protestant historian of the Missions in Ceylon says of the Protestant converts in the Sinhalese districts.—"they are Buddhists in belief, but politically Christians." Heber, sometime after his official visit to Ceylon, observed "there is among the Cingalese and Tamil population, a very large amount of nominal Christians."

Colonel Forbes wrote as follows in 1850:—"Among those who profess (Protestant) Christianity, considerable pains are taken to conceal the unhallowed rites which they secretly practise."

Henry Marshall in his Historical Sketch of the Island, writes.—"Nominal Christians often join in idolatrous devotional exercises with apparently as much zeal as the professed Buddhist."

Mr. Pridham, a most bigoted Protestant historian says:—"A minute and careful examination of the native converts generally has led even the missionaries to form a less favourable opinion as to their sincerity than they formerly entertained."

The Revd. Mr. Topper, writing in 1856 said:—"All accounts agree in reporting unfavourably of the state of Christianity among them (the converts). Every one whom I asked said, it was generally a hollow profession."

In 1856 the American missionary Dr. Hawks who examined the facts on the spot, wrote.—"There are missionaries of various sects engaged in efforts to evangelise the native heathen, but with what success did not appear."

Sir E. Tennent, all whose sympathies were with the Protestants, said of the clergy of the Church of England in Jaffna that the number who ordinarily attended their ministrations seldom exceeded twenty individuals. An Anglican Missionary said in confirmation of the above statement that he did not believe there were six real converts in the whole Island.

Tennent speaking of the Americans in Jaffna says:—"After thirty years of toil and devotion, they have enumerated not more than 680 nominal converts, who have been at one time or another received into communion with their churches and the number now in connection with them is but 357!" "The Missionaries, he says, modestly remark that the proportion of those who are real Christians can only be known to God."

The Revd. Dr. Brown admitted that "even the children educated in the schools, when they grew up frequented the idol temples and scarcely a youth was to be seen at chapel unless he was still a scholar. Disappointment in short was felt in every department of the Mission."

How far schools have succeeded as engines of proselytism in the hands of Protestant Missionaries will appear from what Tennent says of the best of them in his time, the Batticotta Seminary.

"In Jaffna, while the educational labours of the American mission have produced almost a social revolution throughout the Province, the number of their nominal converts has barely exceeded 600, out of 90,000 pupils."

I suppose the writer in the *Patriot* knows better than I can tell him how many of the notable, nominal converts relapsed into heathenism, and why the Batticotta Seminary was

closed.

My quotations have already run to a great length. I think they show that there has been hypocrisy, and a great deal of it, among Protestant converts. My remarks on the Protestant Schools of the day and of the converts made in them, I must reserve for another time.

Yours truly
FAIR PLAY.

May 31st, 1893

A HARD CASE.

The Editor of the *Catholic Guardian*

Dear Sir, Rumours are rife that the Interpreter of the Jaffna District Court has been called upon by Government to retire from the public service. The rumour is received with great surprise mingled with regret by all who know the good old Mudaliyar. I say surprise because the Mudaliyar appears to be in his verdancy and constitutionally shows indications of rendering good work for another score of years, irrespective of age. I say regret because the Bar will lose in him an officer who, unlike his compatriots in office, has both in and after business hours "contributed liberally to its amusement," to borrow the language of a well-known Advocate. If the Government is in earnest in carrying out the provisions of the "sixty years circular," it must deal fairly with all its officers who have passed the age of sixty years without any distinction as to their position or the influence they command. There are as many as four other officers in Jaffna who, in terms of the sixty year's circular, should be called upon to resign their posts in favour of the young. If it be pleaded that these four officers do not come under the operation of the said circular, as they were appointed to their respective posts prior to the passing of the said minute, the same may be also urged in favour of the Interpreter who is now called upon to resign. Besides, if a Medical Board were to sit on the Interpreter, I am certain he would not be condemned as unfit for work. It is very cruel and unfair to stick to the very letter of the circular in one case, because the officer concerned is less influential, and relax it in others, because the officers are great and influential.

Yours truly

PHYSIOGNOMY.

Jaffna May 30th.

MANNAR.

HIGHWAY ROBBERY—I deem it wise to bring to the notice of the authorities and the public that a number of highway robbers roam about the road between Pattalam and Mannar, causing great terror to those who occasionally pass and re-pass the road. Two men, while on their way to Mannar from Pattalam were waylaid by three brigands, who armed with knives and cudgels, threatened the innocent travellers and carried away their valuables and even their articles of food. It is high time that the authorities should take steps to prevent this crime being continued between the Pattalam and Mannar roads. The robbers who decamped with the stolen goods, are said to be Coast Indians. We have our native headmen and certainly they will not be left unrewarded by Government if they arrest the robbers and bring them before a Court of justice.

COCONUT CULTIVATION.—True, it is, that people now find coconut cultivation rather a paying concern. A piece of land situated at "Odayadi" and said to be cultivable, has been bought by Mr. DeHoedt for the purpose of coconut planting. May this attempt prove a success to the old enterprising gentleman.

LITIGATION.—It is generally admitted that the Pesalai and Talaimannar people are so litigious that the slightest quarrel will drive them into Court. The old saying "Fools make lawyers rich" applies specially to the people of Pesalai and Talaimannar. There is not a day in a week when we do not see at least 4 or 5 Pesalai or Talaimannar men in the Mannar Court in connection with some case, civil or criminal. They sometimes retain Proctors and Advocates, paying high fees and vainly devastate their money. Disputes, which if amicably settled, would entail no loss, have not unfrequently taken the form of lawsuits whereby the parties are made to dance attendance in Court only to enrich the lawyers' pockets. The people of Pesalai and Talaimannar are no doubt very enterprising. Some are traders, some are land owners, some are fishers and some are idle; but all are Catholics. It is regrettable to see that the money they earn by the sweat of their brows should be spent in extravagant litigation. Though repeatedly warned by their benevolent pastors "to live in peace," they seem to pay little heed to their words, prizing quarrels and lawsuits as a rich heritage from their ancestors. I hope some of the enlightened members of the Pesalai and Talaimannar community will point out to their fellow members the various evils of false or frivolous litigation.

A DISPENSARY FOR PESALAI.—Pesalai is a very thickly inhabited place, the population exceeding that of any other village in Mannar Island. There ought to be a Government dispensary at Pesalai. At present the people are placed under the medical aid of the Talaimannar dispenser who is not within easy reach. The Colonial Surgeon, N. P. who has often officially visited Pesalai should try to get a dispensary opened there. The people should petition the Government on the subject.—*Cor.* 28th May 1893

DISTINGUISHED VISITOR.

The B. L. steamer "Taraha" brought to our shores on Wednesday the Right Rev. Dr. Hut-

chinson, O. S. A., Vicar Apostolic of Cookstown, Queensland. His Lordship is on his way to Rome and we believe it is his intention subsequently to go to Ireland. The Vicariate Apostolic of Cookstown extends over a portion of the Australian continent four times the size of Ceylon and His Lordship has only 12 Fathers of the Order of St. Augustine and a host of Catholics spread over that vast region. It was the immense crowds brought together by the gold diggings that led to the establishment of this Vicariate, and as the population depends very much on the success of the mines it is naturally a floating one, a fact not favourable to the steady increase of Catholicism in those parts. Dr. Hutchinson was consecrated Bishop about eleven years ago and this is his first trip home since his appointment to Cookstown. He was formerly engaged both in England and Ireland as an Augustinian missionary. His Lordship is a native of Co. Kilkeny, Ireland, and is a true type of the missionary Bishop and the *soggarth arcon* combined. His Lordship, accompanied by Father Burke, O. M. I., visited the Cathedral, the Archbishop's House, the Good Shepherd Convent and St. Philip Neri's, where he celebrated Mass yesterday.—*C. C. Messenger* 26th May.

WESLEY'S THEORY OF EARTHQUAKES.

"The cause of earthquakes," said John Wesley, "is sin."

How he reasoned it out is not easy for the average sinner to see. The idea of such a tremendous physical convulsion as an earthquake resulting from the violation of moral law is nonsense in the eyes of modern science. The reverse is more often true. "The cause of a deal of sin," said Hannah More, "is bile." That we can see through, Bile poisons the brain, and the brain is the organ of the mind. It is certain that all the earthquakes that ever shook this wicked world were half due to the damage that is done every year by sleepy stomachs and lazy livers. Generals have lost battles, statesmen have been beaten in diplomacy, workmen have been thrown out of jobs, clergymen have preached poor sermons, and husbands and wives have quarrelled for no reason under the sun but a "touch of liver complaint." The crust of society can never lie quiet with such a force as biliousness under it. It is not a runaway metaphor; it is hard, cold fact, and the man who doesn't know it has never tried to do business with another man when the second man's skin looked yellow, or asked a loan from a friend when that friend was labouring under a sharp indigestion.

Writing of a time six years ago a lady says her skin became first yellow and then of a saffron hue. Her breathing was difficult and short, and she felt much pain in the chest and sides. Her appetite failed, of course, for Nature never calls for food when she is not in condition to use it. Still a trifle of sustenance must be taken. The lady took it, digested a bit of it, and suffered great distress from the presence of the test in the torpid stomach. We scarcely need say that her sleep was broken, and mind and body weary, weak, and out of tone. Now what sort of life is this to lead? What is anybody good for while in such a state as that? What wages would you give a servant who was always so? What would you wager on your own success in business if you had to pit yourself against other people's sharpness, while you had to fight with a poison-soaked head and a stomach that refused its breakfast? Not a crooked sixpence.

Our correspondent continues: "At last I took to my bed. The doctor said my liver was wrong; that I had the jaundice. As his medicine did no good, he advised me to go to the hospital. I objected to this, and he said, 'Try a change of air, then, and see what that will do for you.' So I went to my old home in Fairfield, Gloucestershire. This did no good, and I consulted another physician, who attended me for some time, but failed to help me. My friends now thought I was in a decline."

"I didn't eat enough to feed a bird, and began to despair. Gradually growing more feeble and miserable, with no expectation of better days, I lingered on until July, 1890, when an acquaintance urged me to try Mother Seigel's Syrup. The confidence my friend seemed to have in this medicine made such an impression on me that I sent my niece four miles to get it. After taking the first bottle I felt better. A weight appeared to be lifted from my chest, I began to relish my food, and I felt better in every way. I will conclude by saying that when I had used two bottles more I returned to Birmingham quite well, and have had no attack of the disease since. I am only sorry I did not know of the Syrup years before. (Signed SARAH HAWKES, of the Lion Inn, Longmore Street, Birmingham)"

Here is certainly a lesson for the day. Probably there is not one person in a thousand who has not suffered from what is called a "bilious attack," and many are more or less bilious all the time. The symptoms are these: Furred tongue, headache, dizziness, and sleepiness, yellow eyes and skin, spells of dizziness, hot hands and cold feet, bad taste in the mouth, loss of appetite, broken sleep, nervousness, loss of inclination to exertion or work, low spirits, irritable temper, the gulping of a nauseating wind or gas, distress after eating, and wandering pains and uneasiness all over the body.

"These things signify liver complaint; and the cause is indigestion and dyspepsia. If long neglected there are plenty of worse consequences to follow. The success of Seigel's Syrup in curing this malady is due to the fact that it goes straight as an arrow to the very root and source of it, the paralysed digestion."

Whatever may be the true theory of earthquakes we may be sure of one thing anyway—namely, that bile in the blood, arising from an arrest of the digestive function, is the hotbed of more sorrow, pain, and death than all the powers at the interior of the earth ever scattered over its surface.

Printed and published for the proprietor by G. Andrew at St. Joseph's Catholic Press, Catholic Mission Presses, Jaffna.